

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De firmo propositio seruando per diem. II

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

bus ad spiritualem profectum & virtutis amorem quotidie excitentur. Tales secretum petunt, & tumultus fugiunt populares: vitam suam sollicitè discutiant, & si in aliquo offenderint, mox illud digna contritione purgare nituntur. Vigilant circa cogitationes suas: quibus affectionibus mouentur, animaduertūt; atque contra euagationes cordis, frequenti oratione ac sacræ lectionis meditatione se muniūt, & dicunt: *Viam iniquitatis amoue à me, & de lege tua miserere mei.* *Psal. 118.* Neesse est enim cor in diuersa rapi, & vitijs repentè sordidari, quod internis ac deuotis exercitijs non insistit.

2. Omnium exercitiorum primum, & ad purgationem mentis vtile magis, est passiones vitiorum agnoscere, & remedia eorum à Deo cum gemitu & lachrymis postulare. Nam pauperes, agroti, & vulneribus corporis afflicti, luctuosis precibus opem curationis à transeuntibus sedulo petunt. Misericors autem & pius Dominus non despiciet orationem contriti spiritus, pro æterna salute gementis. Habeas igitur exercitia tuæ conuersationi congrua, quæ te instruant, renouent, & accendant: Non debent hæc priuata excludere communia; sed ad ea te promptiorem magis reddere, vt in nullo detrimentum internæ pacis incurras. Quod si ab inceptis tuis occasione aliqua impeditis, quanto citius vales, stude ad teipsum habere recursum.

3. Frequentè etiam tuum inspice libellum, vt clariùs tibi innotescat internus profectus tuus siue defectus. Secundùm datam tibi gratiam, præformâ institutionis tuæ normam. Nemo melius instruitur ad omne bonum, quàm Spiritu sancto intus agente; cuius vnctionem, mitis & humilis faciliùs promeretur. Sapiëntia est ordinare vitâ suam, & debitum actibus suis imponere finem. Oportet etiâ cõuenientia media inquirere, quibus ad principale perueniatur intentum. Plus proficit vna determinata actio sapiëntis, quàm magna occupatio stulti. Qui importunè & incõsideratè agit, facilè offendit, & dolebit ipse offensus. Qui autem matura vititur prouidentia, de salubri semper fine gaudebit. Esto memor propriæ fragilitatis, etiâ dum bene tibi successerit, & altum de te sapere noli. Est qui elatos humiliat, Deus malleus superbiorum.

C A P V T II.

De firmo proposito seruando per diem.

I. **O** Mni manè proponendum est, qualiter præsens dies vtilius expendatur. Contra vitia, quæ magis infestant diligentiorè adhibe curam. Quotidiana exercitatio, gratiæ meretur augmentum; & perseverantia boni, ad virtutis culmè ducit agentem.

Fortè

Fortē vltima dies ista: forte nouissima hora: forte cras te nō inueniet. Custodi propositum, tempus negligere noli, nō redit hora transacta. Certa bonum certamen. Ora pro gratia, & dabitur tibi de cælo victoria sancta. Stude minora vincere, ne ad deteriora labaris, ignauia praualente. Semper lex Dei in corde tuo versetur, gratiarum actio & vox laudis ab ore tuo non tepescat.

2. Omne tempus cum Deo non expensum, plange velut amissum. Caue otiosos texere sermones, & inutiles circuitus deuota per ades. Stet in ostio cellæ pro signo notabile breue: quod te præmoneat exeuntem, & redarguat diu tardantem. Periculum tuum, inter homines multos. Orto iam die, benedic creatorem cæli & terræ, qui tibi adhuc spatium bene viuendi concessit, & solem suum pro varijs vsibus super te fecit oriri. Christus viuere tibi sit, & cuncta opera tua ad Christi dirige laudē. Ipse spes tua tota & premium æternale, quod expectas: gratiam autem humanam non quæras, nec affectes.

3. Si nō vis decipi, noli laudibus stultis delectari. Nouit Deus cor tuum, quā impurum sit & vanum. Ne credas adulanti: sed potius increpantem ausculta, qui bene consulit, dum tua corripit errata. Habeas semper ad manum orationis vsus, contra omnia aduersantia inuincibile scutum.

C A P V T III.

De eluatione & directione cordis ad Deum.

1. **A**Nte opus externum, prius eleua cor ad Deum. Quicquid boni feceris aut dixeris, memor videlicet, quod sine eo nihil boni poteris facere aut dicere: & si quid feceris aut dixeris, non magnipendas, sed inutilem te seruū veraciter reputabis. Offendit enim oculos diuinę maiestatis, etiam leuis elatio cordis. Vtinā saltem vel vnā diem vel mediam horam cum Deo integre expendas. Heu nimis instabilis es & impurgatus, etiam vbi deuotior esse deberes.

2. Opere finito, aut horis persolutis, gratias age Deo de bene peractis: & de negligentijs intercursis, veniam flebiliter pete. Magna ablutio est delictorum, humilis veniæ deprecatio corā Deo & sanctis Angelis eius. Ad singulas horas dic saluationem Angelicam, aut quod facile te recolligat cum Deo, & citius inflammet. *Qui non colligit mecum, (inquit Iesus) dispergit: & qui non est mecum intus collectus, contra me est, vagando in externis.* Hic enim pronior est ad malum, infirmiorque ad resistendum, quia intima sua reliquit & Deum.

3. Nomen Iesu & Mariæ crebrò in ore, semper in corde sit pro solatio

Matt. 21.